

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 7610200879
Dátum vydania rozhodnutia: 15.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7610200879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., so sídlom Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnému F. M., nar. XX. XX.XXXX, bytom M. XX, o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Er/41/2010, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 12CoE/546/2016-28 z 30. decembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- II. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 12CoE/546/2016-28 z 30. decembra 2016 (na odvolanie oprávnenej) potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) č. k. 15Er/41/2010-16 z 23. mája 2016, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie.

2. Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, ktoré podala na poštovú prepravu v zákonom stanovenej lehote dňa 19. júna 2017. Podanie dovolania oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), nakoľko zastávala názor, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená, pretože sa týka novej právnej úpravy platnej od 22.12.2015. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii, o ktorej je vedené

konanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Er/41/2010. Oprávnená súčasne podala návrh na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 2 CSP, pričom za dôvody hodné osobitného zreteľa považovala nemožnosť navrátenia do pôvodného stavu podľa § 61 Exekučného poriadku.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

4. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza, že otázkou prípustnosti dovolania podaného za účinnosti Civilného sporového poriadku (po 1. júli 2016) v exekučných veciach, v ktorých výška vymáhanej istiny neprevyšovala desaťnásobok minimálnej mzdy, platnej ku dňu začatia exekučného konania, sa tunajší súd už zaoberal, a to aspoň v piatich prípadoch v obdobnej veci, v ktorej tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad možno uviesť konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Oboer/9/2017, 1Oboer/11/2017, 1Oboer/12/2017, 1Oboer/16/2017 a 1Oboer/19/2017. Ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylučuje prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP v prípadoch, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo sa neprihliada. Aj v predmetnom dovolacom konaní smeruje dovolanie oprávnenej proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu o peňažnom plnení (istine 82,98 eur bez príslušenstva), ktoré zjavne neprevyšuje ani výšku minimálnej mzdy, ktorá v čase začatia exekučného konania (22. decembra 2009) predstavovala sumu 295,50 eur mesačne (§ 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 422/2008 Z. z., ktorým sa ustanovovala suma minimálnej mzdy na rok 2009). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané vo vyššie uvedených konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

5. Dovolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania. Vzhľadom na odmietnutie dovolania nepovažoval dovolací súd za účelné rozhodovať o odklade právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

6. V dovolacom konaní úspešnému povinnému vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

7. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.